

1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΥΟΣΜΟΥ “ΑΡΧΕΛΑΟΣ”

ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ Β6

Μαρία Αναστασοπούλου

Μαρία Τριανταφυλλίδου

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Η ζωή του :

Γεννήθηκε στη Ζάκυνθο στις 8 Απριλίου 1798 και πέθανε στις 9 Φεβρουαρίου 1857 σε ηλικία 58 ετών. Ο πατέρας του καταγόταν από οικογένεια Κρητικών προσφύγων που εγκαταστάθηκαν στη Ζάκυνθο το 1670, μετά την κατάληψη της Κρήτης το 1669 από τους Οθωμανούς.

Σε πολύ μικρή ηλικία έμεινε ορφανός και το 1808 έφυγε για σπουδές στην Ιταλία, με τη συνοδεία του ιταλού δασκάλου του Ρώσση. Γράφτηκε στο πανεπιστήμιο της Πάβιας, απ' όπου πήρε το πτυχίο της Νομικής.

Το έργο του:

Ο ποιητής Διονύσιος Σολωμός, ο αρχηγέτης της Επτανησιακής Σχολής, είναι μια από τις κορυφαίες πνευματικές φυσιογνωμίες του Νεώτερου Ελληνισμού. Τον Μάιο του 1823, σε μια περίοδο ιδιαίτερης έξαρσης της Ελληνικής Επανάστασης, έγραψε το ποίημα «Ύμνος εις την Ελευθερία», οι δύο πρώτες στροφές του οποίου, σε μουσική Νικολάου Μάντζαρου, αποτελούν τον εθνικό ύμνο της Ελλάδας και της Κύπρου. Στις 3 Φεβρουαρίου του 1849 παρασημοφορήθηκε με το Χρυσό Σταυρό του Σωτήρος, διότι «με την ποίηση του διέγειρε τα αισθήματα του λαού στον αγώνα για εθνική ανεξαρτησία». Εκτός από τον Ύμνο εις την Ελευθερίαν, τα σπουδαιότερα έργα του είναι: “Ο Κρητικός”, “Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι”, “Ο Πόρφυρας”, “Η Γυναίκα της Ζάκυθος” και “Λάμπρος”. Το βασικό χαρακτηριστικό της ποιητικής παραγωγής του είναι η αποσπασματική μορφή: κανένα από τα ποιήματα που έγραψε μετά τον Ύμνο εις την Ελευθερίαν δεν είναι ολοκληρωμένο και με ελάχιστες εξαιρέσεις, τίποτα δεν δημοσιεύτηκε από τον ίδιο.

[Η Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας](#)

Αρχαία Ελληνική Γλώσσα:

Η ελληνική υπήρξε στην αρχαιότητα η πιο διαδεδομένη γλώσσα στη Μεσόγειο και στη Νότια Ευρώπη, κυρίως εξαιτίας του πλήθους των αποικιών που είχαν ιδρυθεί από τους Έλληνες στις ακτές της Μεσογείου, ενώ έφτασε να είναι η γλώσσα του εμπορίου ακόμα και μέχρι και τα τέλη της Αλεξανδρινής περιόδου. Κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του 8^{ου} αιώνα π.Χ. οι Έλληνες, διατηρώντας εμπορικές σχέσεις με τους Φοίνικες, παραλαμβάνουν το βορειοσημιτικό συμφωνογραφικό αλφάβητο, το μεταπλάθουν αποφασιστικά επινοώντας τη δήλωση των φωνηέντων και δημιουργούν την πρώτη απλή και συνάμα μεγαλοφυή στη σύλληψη αλφαβητική γραφή. Από πολύ ενωρίς εμφανίζεται μεγάλος αριθμός αλφαβήτων (Θήρας, Κρήτης, Μήλου), με πληρέστερο (24 γράμματα) αυτό της Μιλήτου που εισήχθη επίσημα το 403 π.Χ. στην Αθήνα επί άρχοντος Ευκλείδου και χρησιμοποιούμε ακόμη και σήμερα.

Η Σύγχρονη Νεοελληνική γλώσσα:

Μετά την Ελληνική Επανάσταση η χώρα θα αποκτήσει την ανεξαρτησία της (1830) αλλά θα παραμείνει ανοικτό, μεταξύ άλλων, το γλωσσικό ζήτημα. Από τη μία πλευρά ήταν ο λαός που μιλούσε τη δημοτική, διασπασμένη σε διαλέκτους, και από την

άλλη μια μειονότητα που όταν έγραφε χρησιμοποιούσε αρχαίζουσα γλώσσα, μια συνέχεια της παλαιάς και βυζαντινής Κοινής. Το δυτικό πρότυπο και η κοινή λογική επέβαλαν πλέον μία εθνική γλώσσα η οποία να ικανοποιεί τις ανάγκες του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

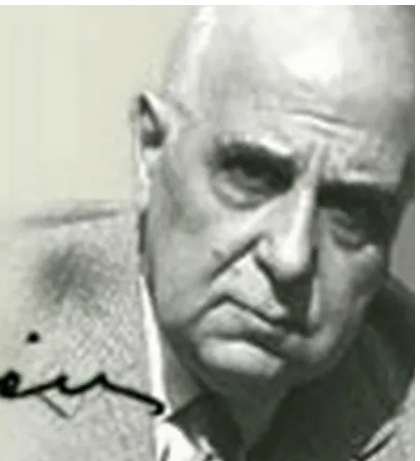
Η λύση στο θέμα της γλώσσας, η οποία θα αναχθεί σε ένα μείζον ιδεολογικό, παιδευτικό και βεβαίως εθνικό θέμα της αναγεννώμενης Ελλάδας, θα συνδεθεί με τον Αδαμάντιο Κοραή. Ο Κοραής, θεωρώντας τη δημοτική ως συνέχεια της αρχαίας ελληνικής και ακολουθώντας την αριστοτελική μεσότητα, θα την «καλλωπίσει» και, αφού την καθарίσει σε επίπεδο μορφολογικό και από την επιρροή της γλώσσας των κατακτητών, θα τη μετατρέψει σε γλώσσα του πολιτισμού, της διοίκησης και της εκπαίδευσης. Από την πρόταση του Κοραή θα προκύψει η καθαρεύουσα η οποία θα κυριαρχήσει ως επίσημη μορφή γλώσσας ως το 1976.

Με τη μεταφορά της πρωτεύουσας στην Αθήνα θα αρχίσει να διαμορφώνεται μια ομιλουμένη, πάνω στη βάση της «νότιας ελληνικής» με κάποιους αρχαϊσμούς, η οποία θα γίνει και γραπτή ως κοινή νεοελληνική γλώσσα. Το θέμα θα επιλυθεί οριστικά μετά τη Μεταπολίτευση και το 1976 η δημοτική καθιερώνεται στην εκπαίδευση και στη διοίκηση – έστω βεβιασμένα και απροετοίμαστα. Θα γεννηθεί έτσι ένα γλωσσικό πρόβλημα όσον αφορά την ποιότητα στη χρήση της νεοελληνικής, που μπορεί να αντιμετωπιστεί, όπως λέει και ο Πολίτης, εφόσον η δημοτική οργανωθεί σε πανελλήνιο γλωσσικό όργανο με συνέπεια και συνοχή. Η νεοελληνική κατέχει όλη τη δύναμη μιας μακραίωνης προφορικής και γραπτής καλλιέργειας, το μέγιστο προνόμιο για μια σύγχρονη γλώσσα. Η ελληνική σήμερα αποτελεί τη μητρική γλώσσα περίπου 12 εκατομμυρίων ανθρώπων, κυρίως στην Ελλάδα και την Κύπρο

«Το μόνο μέσο που βρίσκεται στη διάθεσή μας, για να εκφράσουμε τη σκέψη μας και τα συναισθήματά μας με χρώμα, με βάρος, με ενάρχεια και με σκιές, είναι αυτή η γλώσσα που γράφουμε και που μιλάμε... η σημερινή ελληνική γλώσσα»

Γεώργιος Σεφέρης
(20ος αι.)
Βραβείο Νόμπελ
Λογοτεχνίας, 1963

Γεώργιος Σεφέρης

Εγὼ δὲν ξέρω νὰ ὑπάρχει παρὰ μία γλῶσσα, ἡ ἐνιαία γλῶσσα ἡ Ἑλληνική... Τὸ νὰ λέει ὁ Ἕλληνας ποιητὴς ἀκόμη σήμερα «οὐρανὸς» ἢ «θάλασσα» ἢ «ἥλιος» ἢ «σελήνη» ἢ «ἄνεμος», ὅπως τὸ ἔλεγαν ἡ Σαπφὼ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος, δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα. Εἶναι πολὺ σπουδαῖο. Ἐπικοινωνοῦμε κάθε στιγμή μιλώντας μετὰ τὶς ρίζες μας.
Τὶς ρίζες μας ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ: στὰ Ἀρχαῖα.

Ὀδυσσεύς Ἐλύτης
1911-1996
(Ποιητής, Νόμπελ 1979)

Και ένα βίντεο για την ελληνική γλώσσα:
[Προβολή βίντεο YouTube Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας \(Εισαγωγή\) Greek Language](#)

[📺 Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας \(Εισαγωγή\) Greek Language](#)

Από :
Μαρία Αναστασοπούλου
Μαρία Τριανταφυλλίδου